

Молодий МЕДИК

№9, листопад 2019 р.

Книга про вінницьких медиків побачить світ наступного року

Проект «Вінниця – місто послідовників М.І. Пирогова» став переможцем конкурсу «Бюджет громадських ініціатив»

Статус переможця та фінансування на суму 200 000 гривень отримав проєкт «Вінниця – місто послідовників М. І. Пирогова», який до участі у міському конкурсі «Бюджет громадських ініціатив» висунула бібліотека ВНМУ.

Проект передбачає видання книги «Вінниця – місто послідовників М.І. Пирогова».

Як розповіла завідувачка бібліотеки ВНМУ Неліна Кравчук, збірка буде присвячена вінницьким медикам, зокрема, студентам, викладачам та випускникам, які жили та працювали у Вінниці в останні 200 років, у тому числі – репресованим та/або загиблим у Другій світовій війні.

– У 2010 році до нас прийшла нова співробітниця, Ольга Анатоліївна Юрчишина. Ми взяли її до бібліографічного відділу, в краєзнавчий відділ, який займається історією медуніверситету, історією випускників. Ольга Анатоліївна ретельно взялася за справу. Збираючи інформацію, вона працювала в архівах: обласному, міському, у краєзнавчому музеї, в бібліотеках Тімірязєва та науково-медичній. Потім встановила зв'язок зі Спілкою ветеранів, зі Спілкою краєзнавців. А далі – Київ, бібліотека Вернадського, – розповідає Неліна Миколаївна про історію проєкту.

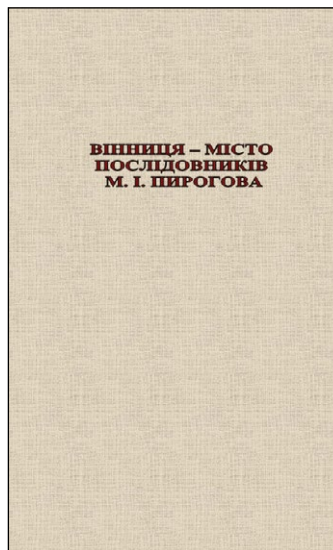
Наслідком такої ґрунтовної роботи стали зібрання книг та цілі теки відсканованих архівних матеріалів про вінницьких лікарів, зокрема, репресованих та загиблих під час Другої світової війни співробітників та студентів ВНМУ.

– Ми і раніше планували зробити про них окремі збірки, але завдяки проєкту зможемо видати книгу, – зазначила Неліна Миколаївна.

За її словами, до збірки планують включити розповіді про майже двісті постатей. А відкриє книгу, найпевніше, розповідь про Якова Постоловського – першого вінницького лікаря. Коштом міської казни він отримав освіту у Кракові, а потім повернувся до рідного міста, де працював акушером-гінекологом. Було це наприкінці 19 – початку 20 століття.

Окрім книг та архівних матеріалів значну роль у створенні видання зіграли спогади членів родин лікарів.

– Коли університет ще був фармацевтичним інститутом, тут працював Микола Хрящевський. У 1944 році він був репресований. Репресована була і його донька. У 1953 році її реабілітували, після чого вона написала дві книги. Одна з них – «Зламаний цвіт», в якій авторка розповіла про своє життя у засланні. А професор ВНМУ Михайло Володимирович Йолтуховський розповів про свою родичку – Кіперман Басю Яківну, випускницю медуніверси-

тету, яка воювала на фронті під час Другої світової війни. У її випускному альбомі за 1939 рік містяться не лише фотографії, а й записи про людей на них, – розповідає Неліна Миколаївна.

Вона зізнається: пропозиція подати проєкт щодо видання книги на конкурс, яка надійшла від проректора з наукової роботи Олега Володимировича Власенка та очільниці проєктної групи ВНМУ, доцентки кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я Руслани Володимирівни Харковенко, заскочила книгарів зненацька, адже часу для підготовки необхідних матеріалів, які мали б бути подані на конкурс, залишалось обмаль. Утім, усі вимоги участі у конкурсі бібліотекарки виконали. І, врешті, виграли його, завдяки підтримці містян.

– Ми зробили усе буквально за два дні. Кожен проєкт залежно від напрямку підпорядковувався тому чи іншому департаменту міської ради. Ми підпорядковувалися департаментам культури, охорони здоров'я та туризму.

Продовження на 2-й стор.

Як столичні бібліотекарі за досвідом до ВНМУ приїздили

Найкраще натхнення для роботи – це навчання та обмін досвідом. Цю беззаперечну істину із задоволенням використовують у своїй професійній діяльності бібліотеки успішних університетів України.

14 листопада книгозбірня Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова гостинно зустрічала колег із Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Директорка бібліотеки цього університету завітала до Вінниці зі своїми заступниками та інженером з метою вивчення досвіду роботи нашого храму книги.

Директорка бібліотеки ВНМУ Неліна Кравчук провела оглядову екскурсію, ознайомивши гостей з діяльністю кожного структурного підрозділу. Конструктивним було спілкування на теми організації адміністративної роботи, планування та звітності, професійного вдосконалення працівників та ін.

Оскільки бібліотека ВНМУ є однією з найкращих медичних бібліотек ЗВО України в напрямку впровадження автоматизації всіх бібліотечних процесів, колеги зі столичного ЗВО цікавили питання щодо удосконалення можливостей пошукових інструментів програмного забезпечення та їх практичного впровадження.

Зокрема, особливу увагу було приділено питанням обліку фонду, формуванню бази даних рідкісних і цінних видань, автоматизованого обслуговування користувачів, пошукових можливостей електронного каталогу, перевагам роботи у Всеукраїнській корпорації медичних бібліотек.

Колеги також цікавилися особливостями роботи нашої бібліотеки в галузі наукометрії. Працівники інформаційно-бібліографічного відділу розповіли про коригування профілів університету та дослідників у наукометричних базах Scopus, Web of Science, Google Scholar, поділилися інформацією стосовно роботи в Publons, Orcid, відповіли на ряд питань з організації та функціонування інституційного репозиторію, тощо.

Кияни оцінили значну науково-дослідну роботу вінницької бібліотеки в галузі історико-медичного краєзнавства: познайомилися з напрацьованою роками методикою пошукової і науково-дослідницької краєзнавчої роботи; глибоким дослідженням історії університету, його кафедр, викладачів, видатних випускників; напрямками краєзнавчого проекту «Пам'ять університету», тощо.

Зацікавили гостей зібрані випускні альбоми ВНМУ ім. М. І. Пирогова різних років. Детальне ознайомлення з краєзнавчою базою даних «Знаменні й пам'ятні дати» переконало їх в її доцільності та у необхідності ведення подібних баз у своїй бібліотеці.

Увагу гостей привернула видавнича робота книгозбірні ВНМУ: біобібліографічні покажчики, книги, публікації. Особливе враження справили календарі знаменних і пам'ятних дат «Вінниччина медична», «ВНМУ ім. М. І. Пирогова: ювілеї, події, дати» та видання серії «Вчені нашого університету».

Перемога нашої бібліотеки в конкурсі «Бюджет міських ініціатив» – видання книги «Вінниця – місто послідовників М. І. Пирогова» – надихнула колег, за їх відгуками, спрямувати власну роботу в аналогічному напрямку.

Бібліотека подарувала гостям видання «Лікар М. В. Оводов, міський голова Вінниці» та «Ректори ВНМУ ім. М. І. Пирогова: погляд крізь час (1930–2016)», які містять інформацію про видатних науковців (Медведь Л. І., Бриліант Г. Д., Корхов С. І., Білик В. Д.), що поєднали свою діяльність з Вінницьким та Київським медичними університетами. Вагомим подарунком для нашої бібліотеки стали видання про наукову спадщину Національного медичного університету імені О. О. Богомольця.

Візит колег справили гарне враження: позитивно налаштовані, доброзичливі, допитливі, з великим бажанням вчитись та вдосконалити роботу своєї бібліотеки.

Швидко промайнув день навчань, професійних розмов, посмішок, запитань та відповідей.

Дякуємо колегам за плідну співпрацю та інтерес до професійних здобутків і досвіду. Позитивні, повні вражень та нових знань професійні зустрічі – це найкраща мотивація й для колективу бібліотеки ВНМУ.

Колектив бібліотеки ВНМУ

Книга про вінницьких медиків побачить світ наступного року

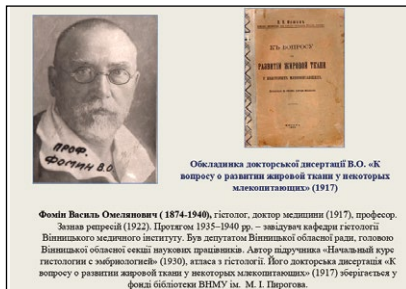
Закінчення. Початок на 1-й стор.

– Вони дуже нас підтримали, допомогли скласти кошторис, – розповідає завідувачка бібліотеки.

Свої голоси за проект віддали 600 вінничан.

– Так, ми робили рекламу – і по університету, і по вінницьких бібліотеках. Але я бачила списки тих, хто голосував, і була приємно здивована, коли побачила там зовсім не знайомих людей. Тобто, нас підтримали не лише наші колеги чи студенти, – зазначила Неліна Миколаївна.

Побачити світ книга має наступного року. Але робота над її виданням вже триває. Зокрема, розробляється обкла-

динка та упорядковується інформація. Загалом, процес друку книги є кропітким. Потрібно відформатувати всі фотографії, підібрати шрифт, зробити макет. Потім буде дві вичитки, редагування.

Наклад становитиме п'ятсот при-

мірників. Певна кількість книг буде передана бібліотекам, закладам культури, музеям, у тому числі – Пирогова та Пироговської лікарні. Якась частина залишиться в університеті для подарунків.

Катерина Баркалова

На військовій кафедрі – аншлаг

Максимальна можлива, згідно державного замовлення, кількість студентів ВНМУ навчається цього року на кафедрі медицини катастроф та військової медицини.

Якщо минулого року кількість майбутніх молодших лейтенантів становила 79, то цього – 125. Насправді ж, зазначає заступник завідуючого кафедрою, началь-

ник навчальної частини Володимир Миколайович Подольян, заявок на вступ було подано близько 170. Але дехто не пройшов військово-медичну комісію, декого зупинила вартість навчання.

– У цьому навчальному році Міністерство оборони не виділило бюджетні місця на підготовку, і такою є ситуація по всіх медичних вишах України, – зазначив Володимир Миколайович, – У 2016 році нам дозволили 125 контрактних місць та 25 державних, так само було і в 2017. У 2018 державних місць було 15. Рішення щодо скасування державних місць міністерство не пояснює.

Для порівняння, для Львівського медичного університету держзамовлення становить 80 чоловік, Тернопільського – 60, Полтавського – 30.

ВНМУ є справжньою кузницею кадрів для медичної служби Міністерства оборони. Проте, до Військово-медичної академії вступає найбільша кількість випускників саме військової кафедри ВНМУ. Минулого року таких було більше 30.

– Близько 80 відсотків тих, хто вступає до Військово-медичної академії, є випускниками ВНМУ. Така статистика йде ще з часів СРСР, – наголошує Володимир Миколайович.

Катерина Баркалова

ВНМУ – лідер розвитку студентської науки

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова удостоєний Гран-прі у номінації «Розвиток студентської науково-дослідної роботи» та нагороджений Почесним званням «Лідер вищої освіти України». Ці відзнаки університет отримав під час міжнародної виставки «Освіта та кар'єра – 2019», що проходила в Українському домі 15-16 листопада.

Номінували ВНМУ на високі нагороди експерти Міністерства освіти і науки України та Національної академії педагогічних наук України.

Отримані вінницьким медичним університетом відзнаки є почесними, адже виставка «Освіта та кар'єра» – це найбільший в Україні презентаційний форум освітніх інституцій, який щороку відвідує близько семи тисяч людей. Його організаторами висту-

пають Товариство «Знання» України за підтримки та участі Міністерства освіти і науки України, а також Національної академії педагогічних наук України.

Окрім того виставка 2019 року проходила за підтримки Посольства Франції в Україні, Посольства Канади в Україні, Торгового відділу Посольства Австрії в Україні, агенції Campus France, DAAD, British Council, Гете Інституту в Україні. На ній, окрім українських, були представлені понад 70 закордонних вищих освітніх закладів.

Під час виставки відбулись семінари та круглі столи з проблем міжнародного співробітництва в галузі освіти та впровадження сучасних технологій, презентації вітчизняних та закордонних навчальних закладів, молодіжних програм, програм обміну студентами та учнями, ви-

чення досвіду співпраці з європейськими країнами у галузі освіти та працевлаштування молоді.

На цьому тлі ВНМУ ім. М.І. Пирогова був гідно представлений серед вітчизняних та закордонних закладів вищої освіти. Як постійний учасник цієї та іншої виставок університет внесений до офіційних каталогів найкращих ЗВО України.

«ММ»

Зі Швейцарії до Вінниці: науковці ВНМУ узяли участь у статистичному тренінгу

26-28 листопада аспіранти та викладачі ВНМУ взяли участь у менторській сесії «Вступ до описової та інференційної статистики». Її у Вінниці провела спеціальна проектна корпорація Black and Veatch Special Projects Corp. Тренінг проводився у рамках концепції «Єдине здоров'я» та Програми з написання наукових робіт, які реалізує Агенція зменшення загрози (США) згідно з угодою про реалізацію Програми Зменшення Біологічної Загрози в Україні.

Саме організатори тренінгу, які співпрацювали з нашим університетом раніше, і запросили долучитись до участі у сесії представників ВНМУ.

Тренінг, проведений доктором Манон Шупперс, директоркою з маркетингу та комунікацій швейцарської консалтингової компанії SAFOSO, не лише залишив по собі незабутні враження про рівень організації та викладання, але й надав його учасникам корисні статистичні знання.

«ММ»

«Любіть мудрість, рефлексуйте та шукайте сенси!»

Радять учасники круглого столу, присвяченого Дню філософії

21 листопада 2019 року кафедра філософії та суспільних наук ВНМУ долучилася до міжнародного святкування Дня філософії, провівши круглий стіл «Філософія в сучасному науковому та соціально-політичному дискурсах України». Рішення про відзначення цього дня щорічно кожного третього четверга листопада було затверджено ЮНЕСКО у 2005 році.

Окрім вінницьких учасників у заході брали філософи з різних ЗВО України: Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Київського національного медичного університету ім. О. О. Богомольця, Донецького національного університету ім. В. Стуса, Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Учасники події обговорили питання, присвячені різноманітним сферам: класичній філософії та психоаналізу, релігії та нерелігійним рухам, проблемам науки, моралі, техніці, цінностей та культури, зв'язку філософії з кінематографом, літературою, підприємництвом та повсякденним життям. На відкритті круглого столу виступив проректор з наукової роботи, проф. Олег Володимирович Власенко, професори університету Святослава Васильович Черкасов, Людмила Василівна Фомина, Володимир Семенович Школьніков. Слово узяли й завідувач кафедри філософії Донецького національного університету Володимир Юрійович Попов та професор кафедри філософії Вінницького національного технічного університету Володимир Созонович Ратніков.

Цікавими та дискусійними були доповіді доктора філософських наук Костянтина Миколайовича Вергелеса, професора Станіслава Івановича Рудавки, доцентів Ва-

лерія Павловича Лациби, Тараса Романовича Беднарчика, Павла Лаврентійовича Куліша, старших викладачів Дмитра Михайловича Калача та Дар'ї Вікторівни Політанської

Учасники круглого столу відмітили, що філософія розвиває в людині критичне та незалежне мислення, вчить краще розуміти світ, а також сприяє розвитку толерантності та свободи. Вона є посередницею між різними дискурсами (мова філософії уможлиблює діалог між різними науками, мистецтвами та релігіями), формує толерантне ставлення до людей інших культур і способів мислення.

Філософія не змінює, а зберігає можливість йти поруч з абсолютними цінностями та доторкатися до вічності. Постає питання, а хто ж такий філософ? Це – майстер думки, слова. Це – критикант у гарному розумінні цього слова, комунікатор.

Безперечно, філософія нині – не самий престижний тип раціональності, їй властиво перебувати в тіні більш «просунутих» галузей науки, ідеології, політики, в певній тіні повсякденності, споживацтва, які ні перед ким ніяких комплексів не відчують. Але сучасна філософія – це філософія опору: поділу світу, постмодерністської вседності, вульгарної ідеології прагматичного успіху, сучасних маніпуляторів, які позбавляють нас свободи бути собою.

Сьогодні як ніколи актуальний вислів, що був накреслений на стіні Дельфійського храму: «Пізнай самого себе». Коли ми пізнаємо себе, ми переживаємо нове народження. І разом з народженням нашого Я, нашої «внутрішньої людини» у новому світлі постає сама дійсність.

Запрошуючи на день народження батьківщини, індійські студенти влаштували свято

Яскрава репетиція свята Керала Піраві (Kerala Piravi) відбулась 12 листопада просто навпроти входу до центрального корпусу ВНМУ.

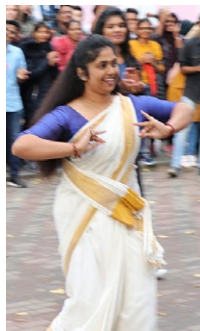
Її під час перерви після другої пари організували студенти, що приїхали вчитись до Вінниці з індійського штату Керала. Вуличний перформанс для студентів та викладачів ВНМУ був запрошенням усіх охочих на святкування Керала Піраві, тобто Дня народження згаданого штату. Саме свято студенти відзначали на початку грудня.

Як розповіла «Молодому Медику» студентка 6 курсу Шрія Срікумаран

Наір Праміла Деві, у ВНМУ сьогодні навчаються 200 студентів-уродженців Керали. І свято для них – то нагода загадати батьківщину у такий важливий для неї день, побажавши і рідній землі, і оточуючим процвітання, миру та добра.

Під оплески та вигуки глядачів впродовж 15-20 хвилин студенти виконали декілька танцювальних номерів соло та об'єднуючись у різні групи. А кульмінацією свята став густий їдучий дим, що швидко розсіявся, втім, він викликав захоплення не в усіх глядачів.

«ММ» Фото Валерія Сизова

Як нейрофізіологія допомагає живопису

Бельгійський професор-мистецтвознавець розповів студентам ВНМУ про аналіз картин на основі реакції мозку

Бурхливими оплесками закінчилась сьомого листопада лекція бельгійського нейрохірурга та мистецтвознавця Яна де Майєра «Мистецтво і мозок», яку професор прочитав студентам ВНМУ в актовій залі.

Цей митець, науковець та журналіст приїздив до Вінниці на запрошення міського голови Сергія Моргунова. Як розповіли представники Департаменту маркетингу та туризму Вінницької міської ради, влада Вінниці обговорювала з бельгійським фахівцем можливість проведення у місті виставок фламандського живопису, який колекціонує митець.

А студентам-медикам бельгій-

ський нейрохірург, мистецтвознавець, професор Гентського університету в Бельгії Ян де Майєр пояснив, як саме мистецтво впливає на наш мозок.

Зокрема, науковими дослідженнями активності кори головного мозку пан професор із колегами довели, що мистецтвознавці, фахівці із живопису у широкому сенсі, та люди без спеціальної освіти по-різному реагують на картини. І якщо у «новачків» реакція розливається різними відділами мозку, то фахівці аналізують витвори мистецтва за допомогою певних ділянок кори, не витрачаючи на такий аналіз багато енергії. У них процес оцінки творив мистецтва проходить підсвідомо.

Вчений розповів, що відбувається у мозку, коли людина споглядає картини митців, як вони пробуджують уяву, інтуїцію, когнітивне сприйняття, знання та критичне мислення. Причому, реакція відрізняється, коли людина бачить оригінал та репродукцію картини.

За допомогою методики, розробленої у тому числі Яном де Майєром, група європейських вчених упродовж декількох десятиліть вивчала у Європі зразки живопису, які вважались оригіналами та копіями картин, зокрема, Босха, Рембрандта та Моне.

І у деяких випадках фахівцям вдалося переконати, що зразок мистецтва, який до цього часу вважався оригіналом, є насправді копією картини, і навпаки. У випадку з автопортретами Мікеланджело, один з яких вважався копією, а інший — оригіналом, переконати мистецький

мир у зворотному вчені змогли лише через десять років після своєї наукової експертизи. Їхня методика стала важливою для оцінки реальної вартості стародавніх картин.

Слухачі дізнались, як наш мозок сприймає кольори на картині і як це сприйняття можна трансформувати, змінивши, наприклад, кольори фону.

А ще цікавою для слухачів була історія про культуру сприйняття живопису. Адже ми формуємо уявлення про витвори мистецтва, виходячи з нашого виховання та тієї культури, у якій народились та живемо. Так, наприклад, Ван Гога всьому світові відкрили японці, які оцінили елементи традиційного японського живопису, що їх додавав до своїх картин голландський художник. Упродовж свого професійного становлення він вивчав різні види японського живопису.

Під час лекції професор Ян де Майєр також розповів, наскільки це об'єктивно, що одні картини — це шедеври, а інші — ні, і як різняться між собою витвори різних митців однієї школи живопису.

По закінченню лекції професор Ян де Майєр пройшовся з екскурсією кафедрами університету, але найбільше затримався, звичайно, у лабораторії кафедри нормальної фізіології ВНМУ, яка активно вивчає саме діяльність головного мозку.

Книгу професора «Мистецтво і мозок. Нейроестетика та експертиза мистецтва: стабілізована нейрональна неоднозначність» тепер можна почитати й у бібліотеці ВНМУ.

**Спілкувалась Вікторія Родінкова
Фото Валерія Сизова**

Ольга Петрівна Мостова: психоаналітик та гігієніст, яка мріяла стати фізиком

Час швидкоплинний, і, здавалося, ще зовсім недавно, будучи молодою чи, навіть, дуже молодою журналісткою, одна з редакторок «Молодого медика» брала інтерв'ю у Ольги Петрівни Мостової, завідувачки дитячим відділенням обласної психіатричної лікарні імені Ющенка та заступниці головного лікаря. Тоді ми розмовляли про недуги дітей, про важливість соціалізації тих людей з ментальними відхиленнями, які потребують щоденного спілкування у родинному колі.

А тепер Ольга Мостова – докторка медичних наук, доцентка кафедри загальної гігієни та екології ВНМУ.

Як вона оцінює свої життєві здобутки і куди спрямовує свій погляд далі, Ольга Петрівна погодилась розповісти «Молодому медику».

– Ким би Ви могли бути, якби не пов'язали своє життя з медициною?

– Я мріяла бути учителем або фізиком, хотіла вчитися у МФТІ (тобто, Московському фізико-технологічному інституті. У роки СРСР цей ЗВО, разом із МГУ, був найпрестижнішим навчальним закладом країни, вступити туди було нелегко та дуже престижно. Студентами МФТІ, як правило, ставала найталановитіша молодь – прим. ред). Мої батьки були вчителями, батько – фізиком і дуже авторитетним керівником у сфері освіти (директором школи, начальником управління освіти). Але він сказав, що я маю стати лікарем, тому що в сім'ї має бути лікар.

Мені це не подобалось, сприймала медицину як примус до виправлення нездорового способу життя людей. У той же час у моєї мами була вада серця, яку не потрібно було оперувати, і виразка дванадцятипалої кишки, яку всі вважали наслідком учительської роботи.

Я звикла вчитися, тому добре вчилася і в медичному інституті, але вже на другому курсі хотіла перевестися на філософський факультет. Однак, на четвертому курсі у мене виникла рятівна ідея стати нейрохірургом. Психіатрія мене також не дуже приваблювала, хоча тоді у нас був дуже гарний психіатричний гурток під керівництвом чудової моєї вчительки професорки Вієвської Галини Анатоліївни.

– Що спонукало Вас обрати саме психіатрію?

– Мене став цікавити мозок, але не шизофренічний. І спочатку я думала, що це – область вивчення неврології. Майже два роки я працювала неврологом. Проте, відчувала, це було не те, що було мені потрібно. Книга Селінджера «Над прірвою у житті» спонукала мою зацікавленість дитячою психіатрією. І на моє превелике щастя випадково звільнилася посада дитячого психіатра в диспансері лікарні ім. Академіка Ющенка.

– Психіатрія часів Вашого навчання і сьогодні – у чому різниця?

– Дитячу психіатрію в інституті не викладали. Я їздила до Москви на стажування в дитячу психіатричну клініку, на різні курси. Але через деякий час усвідомила, що ліками мало що можна зробити. Це розуміння відбулося на тлі психіатричних традицій того часу: вивчати, обговорювати психіатричні розлади на конференціях. Діагностика була набагато попереду лікування.

І я спочатку займалася гіпнозом, який був популярний в лікарні з подачі лікарів Лівшиця та Верника, а потім був ушлюблений Кашпіровським. Але гіпноз був механічний та не мав стійких результатів.

І тут на курсах з психотерапії я зустрілася із Олександром Івановичем Мілімовкою. Він самотужки вивчав психоаналіз і разом із Шинкаренком проводив із нами групові психотерапевтичні заняття. Із того

часу я стала займатися психоаналітичною психотерапією – спочатку за літературою, а потім практично, в різних інституціях. Також я маю диплом психолога і зараз є тренером Української Асоціації психоаналітичної психотерапії (індивідуальний аналіз) і груповим психоаналітиком за версією Української спілки психотерапевтів.

– Яким своїм здобутком і чому Ви пишастесь найбільше як вчений? Як викладач? Як лікар?

– У рамках навчання я пройшла індивідуальну терапію у Мартына Малера – президента Чеського психоаналітичного товариства. Також мала супервізію з аналітиками різних країн. Це дозволило мені змінити стиль та напрямки лікування дітей з психіатричними розладами, і я пишаюся тим, що змогла домогтися організації Обласного центру сімейного психологічного консультування на базі 16-го відділення психоневрологічної лікарні ім. Академіка Ющенка, домогтися навчання для дітей, що знаходяться на лікуванні у 8,16, 4-му відділеннях. Добувала для 16-го відділення меблі, парти, телевізор, іграшки, ліжка, покривала: матеріальне забезпечення пацієнтів було важливим. Домоглася, щоб у нашому дворіку зробили для дітей лабіринт, гірку, черепаху з мозаїкою. Це робили художники з Вінницького художнього фонду. І розпис в холі робили відомі художники Кізімови - Юрій та Олена. І подарували нам батик. Пам'ятаю також, як проводили спортивне свято у Вінниці. Також мені вдалося як обласному дитячому психіатру відкрити посади дитячих психіатрів в 11 районах області і навчати спеціалістів на конференціях і семінарах у річці епігенетичних впливів сімейних стосунків, психологічних травм та психопатології батьків. Це я почала робити задовго до того, як вивчення епігенетики перестало вважатись новацією.

Також пишаюся організацією державного центру лікування аутизму.

Мої наукові інтереси полягають в розумінні профілактики психіатричних розладів. Цій темі була присвячена докторська дисертація – про стан психіки випускників старших класів Вінниці та шляхи допомоги їм при виявленні порушень. Це напрямок психогігієни, який розвиває

кафедра загальної гігієни та екології ВНМУ під керівництвом професора Ігоря Володимировича Сергеті.

Ще один напрямок моїх інтересів як голови Українського бюро з епілепсії – епілепсія та неепілептичні напади. Також я займаюся перинатальною депресією та проблемами усиновлених дітей.

– Діти та дорослі – із ким важче працювати і чому?

– Як психіатр я працюю з дітьми та дорослими з однаковою цікавістю. Різниця полягає в тому, що працюючи з дітьми, ми діагностуємо сім'ю більше, ніж дитину. У дорослих важливо дізнаватися всю життєву історію для розуміння проблем, з якими він чи вона стикається зараз.

Психоаналітична освіта є вирішальною в оцінці ролі пережитих подій. Аналіз розвиває емоційну чутливість до того, як і що повідомлено, а не до змісту слів.

У випадку з дітьми важливо налаштувати дорослих на власні зміни. В нейропсихологічному центрі, де я займаюся лікуванням, ми працюємо групою, до якої входить ще шість психологів. Хтось працює з дитиною, хтось із мамою, хтось із батьком, а потім ми це все збираємо на сімейних консультаціях, де присутні сім'я і всі психологи, які з нею працювали.

Ліки ми застосовуємо частіше при лікуванні дорослих, ніж дітей. Більшість розладів у дітей не потребують ліків, але це залежить від того, як над собою працюють батьки й наскільки виражені порушення у них.

Немає різниці в віці – працюємо з пацієнтами від 0 до 120 років. Все залежить від особливостей структурованості мозку. Дуже інформативно є кількісна електроенцефалографія, яка дозволяє виявити психологічну травму, психоз, депресію, гіперактивність, тривожний розлад, розлади сну і ще багато чого крім епілепсії.

– На що Ви налаштовуєте студентів, які мріють стати психіатрами?

– Студентів вчу розуміти співвідношення подій життя зі структурованням мозку як джерелом симптомів. Аналізуючи електроенцефалографію, вже на першій консультації можу сказати, які симптоми мають бути у людини.

– Як Ви відпочиваєте?

– Мій відпочинок – це танці у стилі контемп, читання в оригіналі англійської літератури вікторіанського періоду, прогулянки та спілкування з друзями та родиною. Вона у нас повністю медична: чоловік – професор Юрій Михайлович Мостовий і доньки – Сусанна (психіатр) та Діна (дитячий офтальмолог). І ми всі не мріяли бути лікарями.

Катерина Баркалова

Обмін з іншими ЗВО можливий!

Британська рада підтримує проект академічної мобільності всередині України

Академічна мобільність, яку сьогодні в освітянському середовищі сприймають, радше як виїзд до закордонного університету, може відбуватись і в межах України.

Таку ідею запропонували і фінансово підтримують Британські Ради. В особі Джоана-Антоня Карбонелло Порро вони розробляють програму внутрішньої академічної мобільності, участь в якій можуть взяти і студенти ВНМУ. Про неї вінницьким освітянам представники Британських рад розповіли сьомого листопада у Вінницькому державному педагогічному університеті ім. М.Коцюбинського.

Особливість запропонованого проекту з мобільності у тому, що вона повинна бути міжрегіональною – тобто можна їхати у ЗВО, розташовані у областях, які не межують із твоєю.

Така академічна мобільність студентів у межах України, вважають у Британських Радах, сприятиме взаєморозумінню та обміну культурним

розмаїттям через взаємозв'язок між регіонами, створить механізм узгодження освітніх програм, доповнить диплом випускника новими предметами і компетентностями.

Наприклад, студенти – медики психологи можуть встановити контакти зі студентами-психологами, фармацевти – з економістами, менеджерами.

Для того, щоб обмін відбувся, необхідно зібрати групу у 10 – 20 студентів других-третьох курсів, щоб мати змогу обмінятися із аналогічною за розміром групою з університету іншого профілю, а потім – написати та подати грантову заявку на обмін. Тривалість програми – 1 або 2 місяці, під час яких Британська Рада виділить студентам кошти на проживання, харчування, поїздки.

Пропозиції від студентів приймаються в деканатах, а також проректором з наукової роботи (vlaskenko@vntmu.edu.ua).

**Олег Власенко, проректор
Фото Ярослави Пилипенко**

новини науки

В Японії дозволили вирощувати ембріони тварин із людськими клітинами

Уряд Японії вирішив надати підтримку вченому, який працює над створенням ембріонів тварин, що містять клітини людини.

Зазначається, що біолог Хіроміцу Накаучі хоче створити людську підшлункову залозу у гризунів, таких як щурі та миші. Його дослідницька група планує створити тварин з органами з людських клітин, які можна було б пересаджувати людям.

– Нарешті, ми можемо почати серйозні дослідження в цій галузі після десяти років підготовки. Ми не чекаємо негайного створення людських органів, але це дає нам змогу просувати наші дослідження, базуючись на ноу-хау, накопичених нами на даний момент, – зазначив він.

Спочатку група дослідників проекту планують вирощувати ембріони мишей двотижневого віку. Після цього вони перейдуть на ембріони щурів, збільшивши їм термін життя до 15 днів, а потім хочуть отримати дозвіл на вирощування ембріонів свиней 70-денного віку.

Про це повідомляє Popular Mechanics.

Пішов з життя Гордій Кіндратович Палій

На 84 році пішов з життя професор кафедри мікробіології вірусології та імунології Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова, завідувач цієї кафедри з 1976 по 2017 рр., доктор медичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої школи України, Заслужений діяч науки і техніки, Гордій Кіндратович Палій.

Найактивніші роки свого життя Гордій Кіндратович віддав Вінницькому медичному інституту, а згодом – університету. Його вимогливість та працьовитість пам'ятають та довго пам'ятатиме не одне покоління викладачів та студентів.

Майбутній відомий вчений – мікробіолог Гордій Кіндратович Палій народився 9 серпня 1936 р. в селі Лотівка Шепетівського району Хмельницької області. У 1955-1958 роках був на строковій службі в лавах Радянської армії. В 1958 р. вступив до Чернівецького медичного інституту на лікувальний факультет. Після закінчення медінституту з відзнакою у 1964 р. був направлений на наукову роботу на кафедру мікробіології цього ЗВО, де до 1976 р. працював на посадах старшого лаборанта, асистента, доцента, завідувача кафедри.

Але сорок один рік, з 1976 по 2017 роки, Гордій Кіндратович Палій завідував кафедрою мікробіології, вірусології та імунології Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова. Тут же 32 роки, упродовж 1980 – 2012 рр., працював проректором з міжнародних зв'язків. Саме за активної участі Гордія Кіндратовича ВНМУ став університетом, де вчиться одна з найбільших в Україні кількість іноземних студентів.

З червня 2017 року Гордій Кіндратович був переведений на посаду професора кафедри мікробіології, вірусології та імунології.

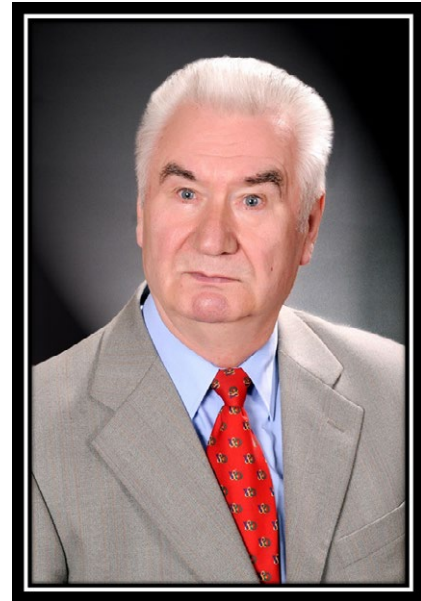
З своє тривале та плідне життя професор Палій здобув значних результатів в галузі антисептики та хіміотерапії інфекційних захворювань. Він був автором понад 315 наукових праць, 73 патентів на винаходи, 6 монографій, які опубліковані у вітчизняній та зарубіжній періодиці. Наукові роботи Гордія Кіндратовича присвячені дослідженню нових антисептиків. Цей науковий напрям, започаткований

ним ще в Чернівецькому медичному інституті, його учні ефективно розробляють і зараз.

Під керівництвом Г. К. Палія розроблені лікарські антимікробні препарати амосепт, антифунгін, асперсепт, горостен, декаметоксин, декасан, десептол, офтадек, отосан, отоцид, палісан, палісепт, риносепт, септефрил, тріхосепт, противірусний рекомбінантний @2-інтерферон з комерційною назвою віаферон, сорбент полісорб, промисловий штамп пропіонової палички та ін. На ряд цих лікарських антимікробних та противірусних препаратів Міністерством охорони здоров'я України розроблено і затверджено нормативну аналітичну документацію, по якій проводиться промислове виробництво ліків на фармацевтичних підприємствах нашої країни.

Плідну роботу Гордій Кіндратович Палій вів і як педагог. Понад 1200 лікарів, стажистів, клінічних ординаторів, аспірантів з Європи, Азії, Африки, Латинської Америки пройшли підготовку з мікробіології в ВНМУ. Г. К. Палій підготував 10 докторів та 54 кандидати наук. Багаторазово він очолював Державну екзаменаційну комісію на біологічному факультеті в Чернівецькому національному університеті ім. Юрія Федьковича. У 2000-2005 роках працював членом експертної ради з профілактичної медицини ВАК України.

Плідну наукову і педагогічну діяльність Гордій Кіндратович постійно поєднував з громадською роботою. Він був співредактором відділу "Бактеріологія" БМЕ; протягом тривалого часу був членом Президії і головою комісії з лікарських антимікробних засобів Фармакологічного комітету МОЗ України; членом спеціалізованих рад із захисту докторських, кандидатських дисертацій при Інституті епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В. Громашевського НАМН

України, Інституті мікробіології та імунології імені І.І. Мечникова НАМН України. Був Гордій Кіндратович і головою спеціалізованої вченої ради К 05.600.05 Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова по захисту кандидатських дисертацій.

Професор Палій працював і членом редакційних рад "Державної Фармакопеї України", "Мікробіологічного журналу" НАН України, "Вісника Вінницького національного медичного університету", Всеукраїнського науково-практичного журналу "Інфекційні хвороби", "Аналіз Мечниківського Інституту" НАМН України; був членом президії Українського наукового товариства мікробіологів, епідеміологів, паразитологів ім. Д.К. Заболотного, головою Вінницького обласного філіалу наукового товариства мікробіологів, епідеміологів та паразитологів.

Академіка Г. К. Палія нагороджено ювілейними медалями Луї Пастера, Д. К. Заболотного, Л. В. Громашевського, преміями М. І. Пирогова і фонду "Професіонал", знаками "Відмінник охорони здоров'я", "Винахідник СРСР", бронзовою медаллю ВДНГ СРСР. У 1991 р. йому присвоєно почесне звання "Заслужений діяч науки і техніки України".

Керівництво ВНМУ та редколегія «ММ» висловлюють щире співчуття рідним, друзям, колегам покійного та усім тим, кому дорогим був Гордій Кіндратович Палій.